

пераклады

Франсуа Віён

Эпітафія Віёна

(Баляда шыбенікаў)

Пачцівыя, спагадлівыя людзі,
Браты, што нас перажылі, нябог,
Хто да няшчасных літасьцівым будзе,
З таго калісьці зьлітуецца Бог!
Вось мы ў пятлі ўпяцёх альбо ўшасьцёх,
А цела хорам, колісь дагляданы,
Дазваньня зруйнаваны, пажыраны
І жменькай пылу зробіцца ў свой час.
Тут не дарэчы зьдзек і гумар танны:
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Няўжо з пагардаю ці ў перапудзе
Забудзеце аб ветраных братоў?
Няхай нас пакарала Правасудзьдзе,
Ды хто зь людзей спакусу перамог?
Пусьцеце міласэрнасьць на парог,
Каб справядлівы сын Марыі Панны
Нам дараваў правіны і заганы
І ўратаваньне душаў нам прыпас.
Спакой памерлых варты вашай шаны,
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Мы паракнеем у брыдзе і брудзе
На ростанях усіх зямных дарог,
Нам зьлівы да касьцей прамылі грудзі,
Птах выдзеўб нашы вочы, як гарох,
Бароды й бровы скуб, як толькі мог.
Нас не чакае супакой жаданы:
Туды-сюды вятрыска несцьціханы
Нас гойдае, астатнім напаказ.
Дык пашкадуйце, людзі, нашы раны,
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Ісусе, Збаўца, ўсімі шанаваны,
Хай лёс пякельны, нам наканаваны,
Ахвяраў абміне на гэты раз!
Хто з нас сьмяецца, будзе пакараны!
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Шарль Бадлер

Танец сьмерці

Зграбнютка хада, пальчаткі, вэлюм, кветкі,
Спакусьлівы пагляд і таямнічы ўздых,
Багаты арсэнал дасьведчанай какеткі —
Усё як у людзей, усё як у жывых.

Хіба танчэйшы стан ты сустракаў на балі?
А каралеўскі строй дзівоснай шырыні?
Ці ж ножкі лепшыя калісьці абувалі
Ў малыя туфлікі? Ня бачыў? Дык зірні!

Паўзьверх худых ключыц, пастаўлены на варту
Цнатлівае красы, бруіцца лёгкі руш:
Ад жарсных позіркаў ці ад ліхога жарту
Прывабнасьці схаваў, якіх, глядзі, ня руш!

У глыбіні вачэй сутоньне й паражнеча,
Вянок на чэрапе — ну чым не валасы! —
На крохкіх пазванках гайдаецца й трапеча.
О, вытанчаны бляск магільнае красы!

Хтось іншы назаве брыдой цябе, магчыма:
Тым, хто багоміць плоць, не зразумець, чаму
Я на цябе гляджу прыязнымі вачыма,
Чым спадабалася так сэрцу ты майму!